

Arrest

nr. 272 834 van 17 mei 2022
in de zaak RvV X/IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 18 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor verzoeker, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 19 juli 2021 België binnen met een identiteitskaart en verzoekt op 26 juli 2021 om internationale bescherming. Op 8 november 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Saraqeb, provincie Idlib, de Syrische nationaliteit te bezitten, Arabier en soennitisch moslim te zijn. Uw vader is in 1998 overleden ten gevolge van een hartaanval, uw moeder verblijft actueel in Idlib, in het Sarmada vluchtelingenkamp. U hebt zes zussen en drie broers, 2 broers verblijven nog in Syrië, de anderen zijn illegaal in Turkije.

U bent gehuwd met M. A. (...) en jullie hebben vier kinderen, zij verblijven sinds circa januari 2020 in het kamp in Sarmada.

U hebt uw land verlaten omdat u in een provincie woonde die gekend stond als 'tegen het regime' en jullie gebukt gingen onder lucht- en grondaanvallen uitgevoerd door dit regime. Jullie regio werd geplunderd en uw huis werd deels vernield.

In april 2019 hebt u Syrië verlaten en bent u via Turkije naar Griekenland gereisd, waar u op 15 november 2019 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Op 18 november 2019 hebt u daar een internationale beschermingsstatus ontvangen, u werd erkend als vluchteling, zo geeft u aan.

U stelt Syrië te hebben verlaten, niet met de bedoeling naar Griekenland te gaan en er te blijven, uw doel was België want u hebt hier familie. Omwille van financiële omstandigheden, u had geen geld om verder te reizen, besloot u in Griekenland te blijven. U verbleef de eerste tien dagen, tot het moment dat u als vluchteling werd erkend, bij een vriend. Nadat u op 18 november 2019 een document met een stempel had gekregen als bewijs van uw status wendde u zich tot een organisatie om uw huisvesting in orde te brengen en een uitkering te krijgen; gezien u echter erkend was werd u niet geholpen. Via via kon u een kamer huren in een huis in Athene, samen met nog een aantal jongeren. Op die manier woonde u in verschillende huizen, u kon de huur betalen, behalve gedurende een tiental dagen zo'n zes à zeven maanden na uw aankomst, u leefde toen op straat. In deze periode werd u door een maffioso aangevallen, hij wilde u bestelen. U probeerde aan 'echt' werk te geraken doch u had uw officiële documenten nog niet en in 2020 was er de Corona uitbraak zodat u hier niet in slaagde. U werkte twee keer in het zwart in een supermarkt en nog in verschillende andere beroepen, doch u werd niet altijd uitbetaald en kon geen klacht neerleggen omdat uw werk niet officieel was. Wanneer u het financieel moeilijk had werd u geholpen door familie hier in België en Nederland. Ook op psychologisch vlak had u het moeilijk, u had zich voor hulp één keer gewend tot 'Takakhati', het hoofdcentrum van asiel, maar daar werd u uitgescholden, u ging niet zelf naar een dokter omdat u hiervoor het geld niet had en u uit schaamte uw familie hier niet voor durfde aanspreken. U diende na het bekomen van uw status twee jaar te wachten op uw documenten. Na het bekomen van uw documenten op 3 juni 2021 was u verrast te vernemen dat gezinshereniging quasi niet mogelijk was, het zou drie jaar duren vooraleer er in deze een beslissing zou worden genomen. U wilde het land verlaten, doch Corona trok een streep door uw rekening. U hebt geen verdere pogingen meer ondernomen om aan werk of huisvesting te geraken. U stelt dat in deze periode de lockdown aan het versoepelen was, maar het was voor iedereen lastig, ook voor de Grieken en de eigenaars van de fabrieken.

Op 12 juli 2021 hebt u Griekenland verlaten en bent u naar België gekomen, uw schoonbroer betaalde uw ticket. Op 26 juli 2021 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: een uittreksel uit uw paspoort, uw identiteitskaart, uw Griekse documenten (verblijfsvergunning geldig tot 17.11.2022 + 'ausweiss' + document waarin wordt geattesteerd dat u als vluchteling wordt erkend + document waarin staat te lezen dat u op 03.06.2021 uw documenten moet afhalen + documenten ivm bekomen van verblijfsvergunning en reispas), identiteitsstukken van uw familie woonachtig in België, foto's van uw vrouw en kinderen in het vluchtelingenkamp in Sarmada, uittreksel uit uw legerboekje, uittreksel uit uw familieboekje, attest opgemaakt door een psycholoog, dd.16.09.2021, een foto ter staving van het gegeven dat u door een maffioso werd aangevallen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw verklaringen (CGVS p.3) en de Eurodac Marked Hit, dd.17.07.2021, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Daarenboven dient nog opgemerkt dat u beschikt over een netwerk in België en Nederland dat u, wanneer u daar nood aan had, heeft ondersteund en uw reis van Griekenland naar België heeft bekostigd. Dit getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS p.4-5).

Wat betreft eventuele motieven die verband houden met de actuele gezondheidscrisis of COVID-19-pandemie en daaraan verbonden gevolgen of moeilijkheden in Griekenland, zoals de impact op de algemene socio-economische situatie in Griekenland, moet vooreerst ten algemene titel worden benadrukt dat het coronavirus niet uitgaat van noch wordt veroorzaakt door zogenaamde actoren van vervolging of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg vallen de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen a priori niet onder het

toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie in dezelfde zin: HvJ 18 december 2014, M'bodj / Belgische Staat in de zaak C 542/13 en GwH 21 mei 2015, nr. 59/2015, B.7).

Voorts dienen hoger genoemde gevolgen en beperkingen die de pandemie in een gegeven land teweeg kan brengen op het vlak van de dagdagelijkse levensomstandigheden of toegang tot (basis)voorzieningen evenals de maatregelen die de daar aanwezige autoriteiten en overheden in dit verband op soevereine wijze kunnen nemen om deze gezondheids crisis aan te pakken in wezen een welbepaald doel – het aanpakken van de crisis op het eigen grondgebied – en zijn deze tijdelijk van aard. Daarbij is het overigens duidelijk dat zulk een situatie niet alleen Griekenland maar talloze landen vermag te treffen, waaronder niet alleen begunstigden van internationale bescherming maar eenieder, zonder onderscheid. Tot slot bevatten de beslissingen van het Commissariaat-generaal geen verwijderingsmaatregelen.

Gelet op wat voorafgaat, dient u bijgevolg óók met betrekking tot eventuele moeilijkheden in verband met de huidige gezondheids crisis of COVID-19-pandemie in de EU-lidstaat waar u internationale bescherming geniet, in casu Griekenland, op individuele en concrete wijze aan te tonen dat de onverschilligheid van de autoriteiten van die lidstaat tot gevolg zou hebben dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

In voorliggend geval moet evenwel worden vastgesteld dat u géén dwingende argumenten, concrete gegevens of tastbare elementen bijbrengt die afbreuk doen aan wat vooraf gaat noch waaruit kan blijken dat uw individuele omstandigheden voldoen aan de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Zo geeft u aan dat de situatie moeilijk was vanwege de pandemie, doch blijkt uit uw eigen verklaringen dat u, wanneer u het nodig had, kon rekenen op uw netwerk in België en Nederland (CGVS p.4-5). Waar u stelt dat u geen geld had om naar een dokter te gaan naar aanleiding van uw mentale problemen, dient opgemerkt dat u nagelaten hebt uw familie ter hulp te roepen omdat u zich hiervoor schaamde (CGVS p.5).

Waar u kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland, kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming (CGVS p.4-5). Nog daar gelaten u evenmin aantoont dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde stukken vermogen geen afbreuk te doen aan bovenstaande appreciatie, daar ze betrekking hebben op elementen die hier niet ter discussie staan. Wat betreft het gegeven dat u te kampen heeft met psychische problemen dient opgemerkt dat er zich tijdens het gehoor geen problemen hebben voorgedaan en u op het einde van het onderhoud, hiernaar gepeild, aangaf alles goed te hebben begrepen (CGVS p.5). Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat u zich voor medische problemen dient te richten tot de geijkte procedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 4 en 18 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 2°, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 4 en 11 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 33, 34 en 35 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*”, van “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*”, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker haalt artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet aan en geeft hierbij een theoretische toelichting onder verwijzing naar bepalingen van de richtlijn 2013/32/EU en de richtlijn 2011/95/EU, alsook rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) en zet vervolgens het volgende uiteen over zijn situatie in Griekenland:

“Verzoeker heeft heel duidelijk aangehaald dat hij heel ernstige problemen van socio-economische aard heeft gekend in Griekenland (huisvesting, werk, sociale uitkering, gezondheidszorgen, geweld). Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij die van mening is dat “uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg” (bestreden beslissing, p. 3).

Er was in Griekenland geen werk, geen voldoende huisvesting, geen financiële hulp nadat verzoeker zijn Internationale beschermingsstatus kreeg, geen gezondheidszorgen enz. (NPO, p. 3 en 4). Verzoeker heeft ook heel duidelijk aangehaald dat hij in Griekenland het slachtoffer is geweest van geweld, zonder dat hierover concrete vragen werden gesteld.

Deze moeilijkheden zijn onder andere een consequentie van het feit dat hij geen netwerk heeft in Griekenland en dat hij financieel niet geholpen werd door de Griekse staat. Hij kon enkel rekenen op de steun van zijn familieleden die hier in België en Nederland verblijven, doch, dit was geen duurzame oplossing, aangezien zijn familieleden ook moeten instaan voor hun eigen kernfamilies.

Verzoeker heeft tevens moeilijkheden aangehaald voor wat betreft de gezinsherenigingsprocedure, die bevestigd worden door het AIDA-rapport van 2020 (zie infra).

Verwerende partij is van mening dat niet kan worden besloten dat verzoeker door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes, terecht zou gekomen zijn in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Echter, er dient opgemerkt te worden dat verzoeker geen enkele financiële of materiële steun kreeg van de Griekse overheid nadat hij zijn verblijfstitel gekregen heeft in Griekenland. Hij werd aan zichzelf overgelaten, moest alleen trachten te overleven. Er is hier weldegelijk sprake van onverschilligheid vanwege de Griekse autoriteiten. Het feit dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland geen financiële of materiële steun meer krijgen, wordt ook bevestigd door verschillende rapporten, artikelen en algemeen beschikbare informatie (zie hieronder).

Voor verzoeker was het bijzonder moeilijk en zelfs onmogelijk om in zijn basisbehoeften te voorzien, aangezien hij geen enkele steun had in Griekenland. Hij moest gedurende enkele maanden leven van de

liefdadigheid van anderen, o.a. zijn familieleden in België en in Nederland. Hij heeft ook beroep gedaan op de organisatie Helios (NPO, p. 4), maar werd niet geholpen.

Verwerende partij heeft geen diepgaand onderzoek gevoerd naar de socio-economische situatie van verzoeker in Griekenland, hoewel dit natuurlijk van primordiaal belang is om na te gaan of verzoeker, bij terugkeer naar Griekenland, terecht zal komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen, beschikken over een woonruimte en toegang tot medische zorgen.

Verzoeker werd amper één uur en twintig minuten verhoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat natuurlijk onvoldoende is om in concrete na te gaan of verzoeker in een toestand was (of zou terechtkomen) van zeer verregaande materiële deprivatie. Er werden hem amper vragen gesteld over zijn concrete levensomstandigheden in Griekenland. Verzoeker heeft de kans ook niet gehad om op concrete wijze te vertellen over de stappen die hij ondernomen heeft om, zo goed als hij kon, te voorzien in zijn basisbehoeften.

De plausibiliteit dat verzoeker in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen in Griekenland wordt bevestigd door verschillende objectieve bronnen die stellen dat de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland uiterst moeilijk is (zie punt 4)."

Verzoeker stelt verder het volgende over zijn kwetsbaarheid:

"Artikel 20 van de Kwalificatierichtlijn bepaalt dat :

"§3 (...)" (wij onderlijnen).

Dezelfde bepaling verplicht de lidstaten om rekening te houden met de specifieke situatie van de persoon dat moet worden vastgesteld na een individuele beoordeling (Zie §4 van artikel 20 van de Kwalificatierichtlijn).

Artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn voorziet in een individuele beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, waarbij onder andere rekening gehouden wordt met :

"b) (...);

c) (...)" (wij onderlijnen)

Verzoeker is een man die in het verleden reeds vervolgingen heeft gekend in zijn land van herkomst (Syrië), ver van zijn vrouw en kinderen woont en die geen familieleden heeft in Griekenland. Hij heeft geen netwerk die hem in Griekenland zou kunnen helpen om vaste huisvesting en werk te vinden.

Verzoeker is in Griekenland ook het slachtoffer geweest van geweld.

Verder heeft verzoeker ook aangegeven gedurende zijn persoonlijk onderhoud dat hij veel stress en psychologische problemen had in Griekenland en dat hij daarvoor geen zorgen kreeg.

Verzoeker heeft dus een kwetsbaar profiel, waarmee rekening gehouden moest worden. Dit blijkt echter in casu niet het geval geweest te zijn."

Verzoeker gaat verder in op de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland zoals die blijkt uit algemene bronnen die hij aanhaalt. Hij meent dat deze bronnen wijzen op een duidelijke schending van de door hem aangehaalde artikelen en zo zijn verklaringen bevestigen en licht dit als volgt toe:

"• (financiële) levensomstandigheden en integratie

Rapporten benadrukken dat erkende vluchtelingen in Griekenland even moeilijke levensomstandigheden ervaren als net aangekomen asielzoekers. De toegang tot medische zorg, tot werk, tot sociale hulp of tot woonoplossingen blijft problematisch. Erkende vluchtelingen hebben niet dezelfde rechten als Griekse burgers en de regering neemt geen enkele maatregelen om deze situatie te verbeteren:

(...)¹

(Vrije vertaling : (...))

De erkende vluchtelingen Griekenland blijven het slachtoffer van de reeds zeer fragiele sociale toestand van de Griekse staat.

Inderdaad, in een heel recent artikel van maart 2021, lezen wij inderdaad dat de einde van het Filoxeniaprogramma in januari 2021 heel ernstige gevolgen heeft op de erkende vluchtelingen in Griekenland :

(...)

(Vrije vertaling : "(...)"²

Dit wordt bevestigd in een ander artikel :

"(...)"³.

(Vrije vertaling : "(...)"

Sinds maart 2019, heeft de Griekse regering besloten om de financiële en materiële bijstand aan erkende vluchtelingen en personen die van de subsidiaire beschermingsstatus genieten, in te trekken.

« (...) »⁴.

(Vrije vertaling : "...").

In een artikel van 12 juli 2020 lezen wij nog:

"..."⁵.

(Vrije vertaling : "...").

In een rapport van februari 2020, lezen wij :

"..."⁶.

(Vrije vertaling : (...))

De situatie is vandaag nog heel zorgwekkend. Betreffende de toegang tot huisvesting lezen wij in het laatste AIDA-rapport⁷ :

"..."

(Vrije vertaling : (...)).

Voor wat betreft de integratie van de erkende vluchtelingen in Griekenland, dient nog opgemerkt te worden dat het gebrek aan bereidheid om vluchtelingen te integreren recent nog toegegeven werd door de Griekse minister van migratie :

"..."⁸.

(Vrije vertaling : (...)).

- **Gezinsherenigingsprocedure**

Verzoeker heeft moeilijkheden aangehaald voor wat betreft de gezinsherenigingsprocedure om zijn vrouw en kinderen naar Griekenland te laten overkomen.

Deze moeilijkheden worden bevestigd door het laatste AIDA-rapport⁹ :

"..."

(Vrije vertaling : (...)).

- **Racisme en uitsluiting**

Racisme is eveneens een probleem voor erkende vluchtelingen die in Griekenland verblijven:

In een rapport van 2018 van Racist Violence Recording Network lezen wij¹⁰ :

"..."

(Vrije vertaling : (...)).

- **Nationale en internationale rechtspraak**

Uw Raad heeft al eerder soortgelijke beslissingen vernietigd ten gevolge van verontrustende verklaringen over de levensomstandigheden van erkende vluchtelingen in Griekenland (arrest nr. 211 210 van 18 oktober 2018, arrest nr. 228238 van 30 oktober 2019, arrest nr. 234.963 van 8 april 2020).

In een recent arrest nr. 259 486 van 23 augustus 2021, heeft uw Raad een niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vernietigd voor de volgende redenen :

"..."

(wij onderlijnen)

Het onderwerp doet ook veel inkt vloeien in de internationale rechtspraak:

"..."¹¹.

(Vrije vertaling: (...)).

In een recent arrest van juli 2021 heeft de Nederlandse Raad van State, het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten met betrekking tot Griekenland in twijfel getrokken, om de volgende redenen:

"..."¹².

Overwegende de bovenstaande elementen uit verschillende geloofwaardige bronnen die voor de meerderheid werden opgesteld na diepgaande analyse door internationale organisaties, kan er worden besloten dat de huidige levensomstandigheden in Griekenland voor erkende vluchtelingen de artikels 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schenden.

De verleende hulp kan dus niet als stabiel of vast worden beschouwd. De hulp wordt niet automatisch verleend en er bestaat geen reglementair kader. Men wordt geholpen indien men geluk heeft en een plaatselijke organisatie aanwezig is in de regio... Het verkrijgen van basisbehoeften kan niet als voldoende worden beschouwd indien deze zodanig willekeurig is.

Verzoeker, in geval van terugkeer, zal zich in een uiterst kwetsbare situatie bevinden, zonder vaste huisvesting, toegang tot een gepaste werk of sociale steun, en bijgevolg zonder mogelijkheid om voor zichzelf te zorgen."

Voorts laat verzoeker het volgende gelden over de samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal:

“De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige informatie voor het onderzoek van de feiten die hij inroept, ligt in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming. Niettemin moet verwerende partij samenwerken met de verzoeker bij het bepalen van de relevante elementen van zijn verzoek (artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980).

Deze verplichting tot samenwerking werd door het Hof van Justitie beschreven in het arrest M.M. tegen Ierland, waarvan de conclusies zijn samengevat met de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017 :

“(…)” (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-66)¹³”.

In dezelfde zin voorziet artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voortaan dat :

“(…)”.

In § 196 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees¹⁴ lezen wij :

« (...)” (wij onderlijnen)

(Vrije vertaling : (...)).

Uiteindelijk heeft de Raad van State reeds geacht dat:

« (...) »¹⁵.

(Vrije vertaling : (...)).

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

Zo heeft verwerende partij helemaal geen individueel onderzoek gevoerd naar de mogelijkheden voor verzoeker om, in geval van terugkeer naar Griekenland, toegang te hebben tot financiële steun, huisvesting, enz.

Verzoeker werd amper één uur en twintig minuten verhoord door de verwerende partij, wat duidelijk onvoldoende is om een diepgaand onderzoek te voeren naar de concrete situatie van verzoeker in Griekenland.

Verwerende partij heeft ook geen onderzoek gevoerd naar de huidige socio-economische situatie van vluchtelingen in Griekenland, hoewel verzoeker dergelijke socio-economische moeilijkheden aangehaald heeft.

Uw Raad was nochtans van oordeel dat (RvV, nr. 234 963 van 8 april 2020) :

(...)

Ook in casu, kan enkel opgemerkt worden dat in de bestreden beslissingen niet verwezen wordt naar objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens zodat ook hier de zaak op zijn minst teruggestuurd moet worden naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor bijkomend onderzoek.”

Verzoeker besluit de uiteenzetting van zijn enig middel als volgt:

“De analyse van verwerende partij getuigt van een uiterst beperkte en kortzichtige analyse zonder enige inrekeningname van de specifieke situatie van verzoeker.

Deze aangehaalde elementen tonen echter aan dat verzoeker niet in Griekenland kan verblijven, aangezien hij daar over geen basis bestaansmiddelen kan beschikken en daar geconfronteerd zou zijn met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Het is opmerkelijk dat het administratief dossier geen enige objectieve informatie inhoudt over deze elementen, zodat het duidelijk komt dat deze elementen die aangevoerd werden, door de verwerende partij niet geanalyseerd werden.

Het gebrek aan nauwkeurigheid en zorgvuldigheid in dit dossier is duidelijk.”

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Vooreerst benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de

Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.1.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM, van artikel 18 van het Handvest, van artikel 4 en de artikelen 11 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU, van de artikelen 34 en 35 van de richtlijn 2013/32/EU, van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen en beginselen geschonden acht.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoeker indiende niet-ontvankelijk is omdat (A) uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, omdat (B) hij het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden niet weerlegt, waarbij wordt overwogen dat (i) waar uit de elementen in zijn administratief dossier zou blijken dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg, deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie, dat (ii) hij bovendien in het licht van de ervaringen waarmee hij naar eigen zeggen geconfronteerd werd evenmin aantoonde dat hij zijn rechten terzake niet zou kunnen doen gelden, dat (iii) de vaststelling dat er in zijn hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn omwille van zijn mentale gezondheidstoestand hieraan geen afbreuk doet, dat (iv) hij over een netwerk in België en Nederland beschikt dat hem, wanneer hij daar nood aan had, heeft ondersteund en zijn reis van Griekenland naar België heeft bekostigd, dat (v) hij wat betreft eventuele motieven die verband houden met de actuele gezondheidscrisis of Covid-19-pandemie en daaraan verbonden gevolgen of moeilijkheden in Griekenland, zoals de impact op de algemene socio-economische situatie in Griekenland, geen dwingende argumenten, concrete gegevens of tastbare elementen bijbrengt die afbreuk doen aan wat voorafgaat of waaruit kan blijken dat zijn individuele omstandigheden voldoen aan de vereiste drempel van zwaarwegendheid en dat (vi) waar hij kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland, niet kan worden ingezien op welke wijze hij dergelijke wetskritiek op de vigerende Griekse wetgeving dienstig kan aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming, en omdat (C) de door hem neergelegde stukken geen afbreuk vermogen te doen aan deze appreciatie. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(…)”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, tweede lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU.

Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier, en met name het document “*Eurodac Search Result*” en het document “*Eurodac Marked Hit*” van 27 juli 2021 (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met ‘Landeninformatie’) en de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming in Griekenland (adm. doss., stuk 5, map met ‘Documenten’, nr. 7, beslissing Griekenland vluchtelingenstatus), dat verzoeker op 18 november 2019 in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist. Evenmin blijkt dat verzoeker thans niet langer internationale bescherming zou genieten.

De Raad merkt in dit verband op dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen.

In dit kader brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd.

De in artikel 33, tweede lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU vervatte regeling vormt een uitdrukking van dit beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de Europese lidstaten. Dit beginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name de artikelen 1 en 4, met het Verdrag van Genève en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 83-85, en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel betreft volgens de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie evenwel een weerlegbaar vermoeden. Er kan immers volgens het Hof van Justitie niet worden uitgesloten

dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 86).

De weerlegging van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

Ten slotte heeft het Hof van Justitie in de relevante rechtspraak een aantal situaties aangehaald die niet volstaan om het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Het gaat hierbij om:

- schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn, die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 92);

- het gebrek aan bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkenen evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 93);

- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94);

- situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon terechtkomt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 91);

- wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de statushouder als persoon die bescherming geniet in die andere lidstaat hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 101).

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze

“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Te dezen geeft de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie weliswaar aan dat statushouders in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met moeilijkheden op het vlak van gezondheidszorg, tewerkstelling, sociale bijstand, huisvesting, integratie, racisme en discriminatie, doch deze informatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar Griekenland *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en dat een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. De verwijzing naar een aantal zaken waarin de Raad een niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS vernietigde en naar het standpunt dat door de Nederlandse Raad van State wordt ingenomen in een uitspraak van 28 juli 2021 kan hieraan geen afbreuk doen nu rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)).

Zonder voormelde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in de hem voorgelegde informatie geen situatie van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*, ook al wordt de situatie in Griekenland gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 91).

Dat er geen dergelijke situatie is, neemt niet weg dat er een precaire situatie is waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 93, en HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52).

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waarbij het aan hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Te dezen gaf verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat hij niet uit zijn land van herkomst vertrokken is met de bedoeling om in Griekenland te blijven en dat hij naar België wou komen omdat hij hier familie heeft, maar dat hij geen geld had om een smokkelaar te betalen en daarom besloot om in Griekenland te blijven. Hij zou er echter lang hebben moeten wachten op zijn documenten, er geen werk en huisvesting hebben gevonden, er geen financiële steun hebben gekregen en er geen mogelijkheid tot gezinshereniging hebben gehad. Verzoeker haalde ook aan dat de Grieken niet behulpzaam waren en dat hij een keer aangevallen werd toen hij gedurende tien dagen op straat moest slapen.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde moeilijkheden en problemen die hij in Griekenland heeft gekend, wordt in de bestreden beslissing als volgt overwogen:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Daarenboven dient nog opgemerkt dat u beschikt over een netwerk in België en Nederland dat u, wanneer u daar nood aan had, heeft ondersteund en uw reis van Griekenland naar België heeft bekostigd. Dit getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS p.4-5).

Wat betreft eventuele motieven die verband houden met de actuele gezondheids crisis of COVID-19-pandemie en daaraan verbonden gevolgen of moeilijkheden in Griekenland, zoals de impact op de algemene socio-economische situatie in Griekenland, moet vooreerst ten algemene titel worden benadrukt dat het coronavirus niet uitgaat van noch wordt veroorzaakt door zogenaamde actoren van vervolging of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg vallen de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen a priori niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie in dezelfde zin: HvJ 18 december 2014, M'bodj / Belgische Staat in de zaak C 542/13 en GwH 21 mei 2015, nr. 59/2015, B.7). Voorts dienen hoger genoemde gevolgen en beperkingen die de pandemie in een gegeven land teweeg kan brengen op het vlak van de dagdagelijkse levensomstandigheden of toegang tot (basis)voorzieningen evenals de maatregelen die de daar aanwezige autoriteiten en overheden in dit verband op soevereine wijze kunnen nemen om deze gezondheids crisis aan te pakken in wezen een welbepaald doel – het aanpakken van de crisis op het eigen grondgebied – en zijn deze tijdelijk van aard. Daarbij is het overigens duidelijk dat zulk een situatie niet alleen Griekenland maar talloze landen vermag te treffen, waaronder niet alleen begunstigten van internationale bescherming maar eenieder, zonder onderscheid. Tot slot bevatten de beslissingen van het Commissariaat-generaal geen verwijderingsmaatregelen.

Gelet op wat voorafgaat, dient u bijgevolg óók met betrekking tot eventuele moeilijkheden in verband met de huidige gezondheids crisis of COVID-19-pandemie in de EU-lidstaat waar u internationale bescherming geniet, in casu Griekenland, op individuele en concrete wijze aan te tonen dat de onverschilligheid van de autoriteiten van die lidstaat tot gevolg zou hebben dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

In voorliggend geval moet evenwel worden vastgesteld dat u géén dwingende argumenten, concrete gegevens of tastbare elementen bijbrengt die afbreuk doen aan wat vooraf gaat noch waaruit kan blijken dat uw individuele omstandigheden voldoen aan de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Zo geeft u aan dat de situatie moeilijk was vanwege de pandemie, doch blijkt uit uw eigen verklaringen dat u, wanneer u het nodig had, kon rekenen op uw netwerk in België en Nederland (CGVS p.4-5). Waar u stelt dat u geen geld had om naar een dokter te gaan naar aanleiding van uw mentale problemen, dient opgemerkt dat u nagelaten hebt uw familie ter hulp te roepen omdat u zich hiervoor schaamde (CGVS p.5).

Waar u kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland, kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming (CGVS p.4-5). Nog daar gelaten u evenmin aantoont dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale

bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift slechts de elementen die hij reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft aangehaald inzake de socio-economische problemen die hij in Griekenland zou hebben gekend, doch blijft in gebreke aan te tonen dat hij, voor zover hij in Griekenland al volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, hierdoor buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om terecht is gekomen, of bij terugkeer terecht zou komen, in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meeste elementaire behoeften en negatieve gevolgen heeft voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het gegeven dat verzoeker reeds in het verleden vervolgingen zou hebben gekend in zijn land van herkomst, Syrië, ver van zijn vrouw en kinderen woont en geen familieleden heeft in Griekenland verhindert hem als volwassen man van middelbare leeftijd niet om zelfstandig de rechten uit te oefenen die hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geniet. Verzoeker wijst erop dat hij in Griekenland het slachtoffer is geweest van geweld, doch uit zijn verklaringen blijkt dat dit incident zich zou hebben voorgedaan toen hij uitzonderlijk eens tien dagen in een park zou hebben moeten slapen omdat hij tijdelijk geen huur kon betalen. Verzoeker zou toen bovendien niemand om hulp hebben gevraagd om te voorkomen dat hij op straat zou terechtkomen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit de foto die verzoeker ter staving van zijn verklaringen neerlegt, kan op zich niet worden opgemaakt waar, wanneer of in welke context deze foto werd genomen, noch kan hieruit blijken dat verzoeker ernstige fysieke of psychische letsels heeft overgehouden aan de vermeende aanval (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 13). Verzoeker wijst er verder op dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij veel stress en psychologische problemen had in Griekenland en daarvoor geen zorgen kreeg. Echter blijkt uit zijn verklaringen dat hij slechts op één plaats in Griekenland geprobeerd heeft hulp te krijgen in verband met zijn psychologische problemen. Verzoeker stelt dat een gebrek aan financiële middelen hem ervan weerhield naar een dokter te gaan en dat hij uit schaamte geen hulp durfde vragen aan zijn familie (*ibid.*, p. 5). Aldus blijkt niet dat hem in Griekenland op intentionele wijze toegang tot een behandeling voor zijn psychische problemen werd ontzegd. In het psychologisch rapport van 16 september 2021 dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure heeft neergelegd wordt melding gemaakt van diverse klachten, waaronder slapeloosheid, donkere gedachten, concentratie- en geheugenproblemen (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 12, Fiche Premier Entretien – Service Psychologique AMC). Uit dit attest kan niet blijken dat de daarin gedane vaststellingen op andere elementen zijn gebaseerd dan verzoekers eigen verklaringen ten aanzien van de betrokken psycholoog, waardoor dit stuk objectieve bewijswaarde ontbeert. Zoals ook in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, en door verzoeker niet wordt betwist, hebben zich tijdens het persoonlijk onderhoud van 1 oktober 2021 op het CGVS geen problemen voorgedaan en heeft verzoeker op het einde van dit onderhoud, hiernaar gepeild, aangegeven alles goed te hebben begrepen. Het attest betreft bovendien een eerste onderhoud (intakegesprek) en uit het neergelegde uittreksel van verzoekers medisch dossier blijkt niet dat hij, op twee consultaties in september 2021 na, nog verdere opvolgingsgesprekken heeft gehad met een psycholoog, laat staan dat hij actueel nood heeft aan psychologische begeleiding of behandeling (*ibid.*, nr. 12, medisch dossier). Voorgaande vaststellingen in rekening genomen, is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aantoonbaar een dermate kwetsbaar profiel te hebben dat hij niet in staat zou mogen worden geacht om zich in Griekenland staande te houden en er zelfstandig zijn rechten uit te oefenen teneinde te voorkomen dat hij terecht zou komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

Waar verzoeker erop wijst dat hij nadat hij zijn verblijfstitel kreeg geen enkele financiële of materiële steun kreeg van de Griekse overheid en op zichzelf was aangewezen, merkt de Raad op dat de Griekse overheid logischerwijs middelen die bedoeld zijn voor de huisvesting en ondersteuning van verzoekers om internationale bescherming opnieuw ter beschikking stelt voor deze personen en dat verzoeker niet aantoonbaar dat dit beleid een tekortkoming vormt die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland, vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Wat betreft het gebrek aan steun dat verzoeker in Griekenland zou hebben ervaren en het feit dat hij er geen netwerk had dat hem zou kunnen helpen om vaste huisvesting en werk te vinden, stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoeker beperkte stappen heeft gezet om zijn rechten inzake toegang tot onder meer huisvesting en werk daadwerkelijk te doen gelden. Verzoeker verklaart dat hij tevergeefs werk heeft gezocht nadat hij zijn documenten kreeg op 3 juni 2021. Hij blijkt evenwel slechts één organisatie te hebben gecontacteerd, die bovendien niets met erkende vluchtelingen te maken had. Verzoeker contacteerde geen andere organisaties, volgens hem omdat die er niet zijn, wat een loutere bewering is die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hem gevraagd of hij na het bekomen van zijn documenten nog pogingen heeft gedaan om andere huisvesting of werk te vinden, verwijst verzoeker, geheel naast de kwestie, naar zijn ervaringen in de periode daarvoor en naar de omstandigheden waarin zijn kinderen in het vluchtelingenkamp in Syrië leven. Wanneer de *protection officer* zich ervan wil vergewissen dat verzoeker geen andere pogingen ondernomen heeft na het bekomen van zijn documenten, bevestigt verzoeker dit en stelt hij dat er “*volledige lockdown*” was, wat opnieuw geen verklaring biedt voor zijn gebrek aan inspanningen om werk en huisvesting te vinden na ontvangst van zijn documenten. Verzoeker erkent ten andere dat de situatie toen een beetje aan het versoepelen was en dat het voor iedereen lastig was, ook voor de Grieken en de eigenaars van fabrieken (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Waar verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal geen diepgaand onderzoek heeft gevoerd naar zijn socio-economische situatie in Griekenland, dat hij amper één uur en twintig minuten werd gehoord op het CGVS, dat hem amper vragen werden gesteld over zijn concrete levensomstandigheden in Griekenland en dat hij niet de kans heeft gehad om op concrete wijze te vertellen over de stappen die hij ondernomen heeft om, zo goed als hij kon, te voorzien in zijn basisbehoeften, kan de Raad op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud slechts vaststellen dat verzoeker ruimschoots de tijd en gelegenheid heeft gehad om alle redenen uiteen te zetten die hem verhinderen om naar Griekenland terug te keren en zich te beroepen op de beschermingsstatus die hem er werd toegekend en dat de commissaris-generaal hiermee terdege rekening heeft gehouden in (de motivering van) de bestreden beslissing. Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift aan te geven welke relevante elementen niet aan bod zouden zijn gekomen tijdens zijn persoonlijk onderhoud en die volgens hem van aard zijn dat ze het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden weerleggen. De Raad benadrukt nogmaals dat het aan verzoeker toekomt om dit vermoeden *in concreto* te weerleggen en dat het aldus niet opgaat de commissaris-generaal te verwijten geen onderzoek te hebben gevoerd naar de huidige socio-economische situatie van vluchtelingen in Griekenland. De kritiek van verzoeker dat in de bestreden beslissing niet verwezen wordt naar objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens hierover en dat het administratief dossier hierover geen objectieve informatie bevat, is bijgevolg niet dienstig. Waar verzoeker nog verwijst naar het arrest nr. 234 963 van 8 april 2020 van de Raad, kan worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van dit arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Met zijn verwijzing naar algemene landeninformatie over de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland slaagt verzoeker er evenmin in om de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten. Hoewel de bronnen waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van statushouders in Griekenland, laat deze informatie niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar Griekenland *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en dat een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Bovendien blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om aan te tonen dat zijn individuele levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. Gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden, volstaat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoeker dient zelf *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

De door verzoeker in de loop van de administratieve procedure neergelegde stukken die hierboven nog niet werden besproken kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande appreciatie. Het uittreksel uit zijn paspoort, zijn identiteitskaart, zijn Griekse documenten, de identiteitsstukken met betrekking tot zijn familie in België, de foto's van zijn vrouw en kinderen in het vluchtelingenkamp in Syrië, het uittreksel uit zijn legerboekje en het uittreksel uit zijn familieboekje, kunnen dienen ter staving van zijn verklaringen over zijn identiteit, herkomst, familiale situatie en het feit dat hij in Griekenland een internationale beschermingsstatus geniet. Deze elementen staan hier niet ter discussie, doch doen geen afbreuk aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin wordt een schending aangetoond van artikel 3 van het EVRM of van artikel 4 van het Handvest. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS genoegzaam werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.6. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN